

”Jag vill skriva några rader och berätta hur oerhört mycket bildterapi rehabiliteringen har betytt för mig som cancerpatient.

När min leukemi och behandlingarna som följde med den, tagit så mycket av mitt liv, brutit ner så mycket både utanpå och inuti min kropp har jag ofta känt att hela jag blivit ett tomt, fult skal, utan innehåll. Självkänslan blir låg och man undrar hur man någonsin ska ta sig in i det som kallas ”livet” igen. Världen blir som en tavla, där man själv står utanför ramen och inte förstår var man ska passa in och tvivlar på om man någonsin mer ska tillbaka in i den.

Bildterapin är det bästa och mest läkande jag fått uppleva sedan jag ställde mig upp från sjukhussängen. Att hitta vägen där man börjar identifiera sig med det friska igen är inte lätt, men bildterapin är en fantastisk vägvisare åt rätt håll. Jag har med egna ögon fått se hur mycket friskt jag fortfarande bär på.

Anette Faringer, min bildterapeut har varit oerhört duktig på att fånga upp och se, fått mig att gå djupare in i bilderna. Detta har skett i en total trygg miljö, där jag vågat mer än jag trott jag skulle våga.

I bildterapin lockas det ”liv” som gömt sig någonstans därinne fram. Varje gång jag gått från bildterapin, har det varit med betydligt rakare rygg och med ett rejält stärkt självförtroende. Jag målar, alltså lever jag!”

April 2011
Maude